

Supergrass actuarà l'últim dia. Aquest grup retrà homenatge a la new wave.

Tots a Benicàssim!

Era qüestió de temps. El mercat discogràfic estatal s'ha caracteritzat sempre pel seu immobilisme. A principi dels vuitanta no es va adonar que una sèrie de grups joves i amb noves idees anaven a renovar un depauperat panorama on regnaven els cantants melòdics i els productes pre-fabricats. La congènita inoperància de les multinacionals del disc va propiciar que, com en altres països europeus, comencaren a aparèixer les companyies independents. Anys després, els grups que van donar-se a conèixer a través de l'autogestió i la independència van ser deglutits per la gran indústria, els segells discogràfics van ser absorbits o desaparegueren i la situació tornà a repetir-se. Uns quants es van enriquir aprofitant-se de la situació, però la manca d'infraestructures continuava sent l'assignatura pendent. Allò va servir perquè les temptatives actuals siguin més sòlides. Al 1995, les companyies independents

Els propers dies 4, 5 i 6 d'agost, per primera volta als Països Catalans, tindrà lloc un festival musical equiparable als que esquitxen l'estiu a tot Europa de música alternativa.

de l'estat espanyol es compten per desenes, el públic és especialment receptiu als seus productes i els festivals "alternatius" envaeixen.

Quasi cada ciutat en té el seu. A Granada se celebra el veterà Espárrago Rock, que va reunir més de deu mil persones en l'edició d'enguany (la setena), amb Sonic Youth com a convidats de luxe. Pradejón (La Rioja) fa dues temporades que organitza Serie B, que durant tres dies repassa bàsicament l'estat de salut de la música feta a la península, encara que sempre hi ha presències internacionals, com les de White Flag o Yo La Tengo. Setembre és el mes del BAM, que reunirà a Barcelona, per tercera vegada consecutiva i durant quatre dies, tota la indústria independent europea. Madrid va posar en marxa l'any passat Festimad, encara verd però amb molt bones perspectives. També Bullas (Múrcia), Mallorca, Sevilla i altres ciutats tenen els seus festivals independents, fet que

demostra la bona salut d'un moviment cada vegada més ampli. Però el més ambiciós de tots és el FIB, Festival Internacional de Benicàssim, que realitza la primera edició entre el 4 i el 6 d'agost vinent, unes dates que acosten les seues intencions a les d'esdeveniments estiuencs similars amb llarga tradició europea: Reading, Glastonbury, Phoenix, mentre que l'allunyen d'intents pretèrits i molt diferents com ara el recordat Canet Rock.

El lloc. El fet que el festival se celebri a l'agost obligava els organitzadors a escollir una localitat costanera, i Benicàssim compleix les condicions adequades: no sols se situa en una zona d'estiu, sinó que a més disposa d'un velòdrom amb prou capacitat per encabir les dotze mil persones que els promotors esperen.

La idea del festival parteix inicialment de Luis Calvo, director de la companyia independent Elefant Records i impulsor d'iniciatives com la revista mensual *Spiral*, la sala de concerts madrilenya Maravillas i el programa de ràdio *Viaje a los sueños polares*, que emet els dissabtes amb cobertura estatal la Cadena 100. Segons

les seues paraules, el festival naix de l'"ànim de donar l'oportunitat als nostres grups d'oferir la seua música a un públic més ampli i de portar fins a

Dalt, Carter USM. Esquerra, Echobelly. Seran a Benicàssim.

Benicàssim altres grups internacionals del món alternatiu". Per garantir la viabilitat del festival, i tenint en compte que és la primera vegada que Calvo i els seus col·laboradors afronten un repte com aquest, la promotora Sold Out (anteriorment Dr. Music) s'ha unit al projecte i ha captat el suport de les institucions públiques pertinents.

Paral·lelament al desenvolupament de les diferents actuacions, el festival pretén ser una proposta multimèdia que inclouga una fira en què segells discogràfics, premsa musical, distribuïdores, etc. exposen les novetats. Com que els concerts començaran a partir de les set de la vesprada, hi ha temps per recórrer els més de cent metres d'expositors prevists.

El velòdrom de Benicàssim reuneix tots els requeriments necessaris: serveis, tanques de protecció, camerinos... als quals cal afegir un servei de seguretat a càrrec del festival. L'escenari té una superfície de dos-cents metres quadrats, i l'equip de so i llum permet assolir cinquanta mil watts de

Com sobreviure-hi

Durant tres dies, Benicàssim serà una ciutat presa. Al tradicional *overbooking* dels seus carrers a l'agost, cal afegir els dotze mil joves que, des de diferents punts de l'estat, s'hi donaran cita per gaudir de setanta-dues hores de música. Difícilment serà possible aconseguir una plaça hotelera, i per això és recomanable adquirir l'abonament d'entrada per a tot el festival (vuit mil pessetes), que garanteix l'accés a una zona d'acampada vigilada instal·lada especialment per al Festival Internacional de Benicàssim i on és possible trobar alguns serveis necessaris com dutxes, serveis i bar, a més a més d'un aparcament vigilat.

Però això només és teoria. Per sobreviure a un esdeveniment d'aquestes característiques el millor és tenir en compte una sèrie de recomanacions per tal d'evitar més d'una sorpresa desagradable:

—No convé anar massa carregat. Tant al recinte, on es produiran aglomeracions, com fora, on caldrà moure's amb agilitat, és convenient portar només allò que siga imprescindible. Una petita motxilla serà suficient.

—Oblideu-vos de la higiene. Hi ha dutxes, però o sempre estan ocupades o s'espantellen a les dues hores de començar el festival.

—Així mateix, oblideu-vos de dormir. Després de les actuacions, hi ha sessions a la Discoteca Oficial del Festival que allarguen la nit fins la matinada. En acabar, improvisats *disc-jockeys* es dediquen a animar la resta de la nit i el subsegüent matí des dels seus vehicles. Resultat: vint-i-quatre hores ininterrompudes de música a un volum prou alt per impedir el son.

—La varietat gastronòmica no és una de les normes d'aquest tipus de festivals. Durant tres dies heu d'anar preparats per alimentar-vos amb entrepans i greixoses porcions de pizza, beure pots calents i alterar els horaris normals.

Tots aquests inconvenients són comuns en qualsevol festival europeu d'estiu (i d'altres, com la pluja, ja que la majoria són a l'aire lliure). I cal tenir-los en compte, actuar en conseqüència i dedicar-se a gaudir de les actuacions, que en el cas de Benicàssim tenen un avantatge: normalment, els grups es reparteixen en diversos escenaris i actuen alhora, cosa que no permet veure totes les bandes, mentre que al FIB només hi ha un espai per totes les actuacions. És possible, per tant, gaudir de tots els participants sense problemes.

E. G.

potència. Els trenta-un grups que conformen el cartell (finalment sense The Jesus & Mary Chain) no poden queixar-se.

Els grups. La programació del FIB ha intentat compensar les presències estatals i internacionals posant l'accent en les filies dels organitzadors, decantats de forma evident pel pop en la seua vessant britànica. El dia 4, El regalo de Silvia tindran la sempre difícil missió d'obrir el festival. Amb tres discs sota el braç (l'últim, *Fantastic Circus*), una especial inclinació per la Velvet Underground i la seua condició de veterans (van fer una gira amb Surfín' Bichos) donaran l'eixida a Iluminados, un quintet murcià comandat per les germanes Espín i amb debilitat pel pop lleugerament distorsionat que acaba de debutar amb *Selene 500*. Els madrilenys Ribata Idaho els substituiran a base d'una efervescència acústica tan deutora dels Byrds com dels Beatles que ja ha estat plasmada en dos claps, el més recent titulat *Sueroine*. Des de

Mallorca, els debutants Honey Langstrumpf tancaran la primera part del dia i deixaran pas als pesos pesants: els asturians Australian Blonde, tot un fenomen de la darrera independència estatal, i els anglesos Gene, The Pastels, Salad, Ride y The Charlatans. Els primers recullen el legat dels Smiths en el seu debut *Olympian*; The Pastels, ja sense cap Teenage Fanclub a les seues files, incideixen en les seues habituals coordenades pop amb el seu nou àlbum, *Mobile Safari*; Salad practiquen un excitant power pop i estan encapçalats per Marijne, locutora de MTV; Ride haurà d'afrontar les tèbies crítiques que al nostre país va rebre *Carnival of light* i The Charlatans tancaran el primer dia portant des de Manchester les seues melodies ballables i pseudo-psíquedèliques que conformaran el quart àlbum, precedit pel single *Just Lookin*.

El dissabte 5 prendrà l'alternativa La Especie Sub, flamants guanyadors del segon concurs de maquetes de la sala Maravillas (tot queda a casa). Darrere d'ells, Sr. Chinarro demostraran en directe que tot el que guarda el seu primer elapè no va ser obra del productor Kramer. Silvania, també amb nou àlbum (*Paisaje III*), es debatran entre la petulància i la genialitat, en la seua línia acostumada, i La Buena Vida ompliran d'optimisme naïf tots els racons del velòdrom. Després, els grans: Heavenly, amb Amelia Fletcher al capdavant, obriran el seu cor pop sense reserves; Penelope Trip, altres asturians, demostraran per què són un dels noms més respectats de l'actual panorama *indie* estatal; Automatics arribaran des de Linares per fer evident que la seua devoció pels Jesus & Mary Chain ha quedat darrere; Los Planetas, irregulars en directe, no tindran problema per posar-se a la butxaca un públic que els ha convertit en punt de referència ineludible; Carter USM posaran a la

NATHALIE PACO

Los Flechazos. Diumenge 6, l'últim dia del festival, actuaran aquests músics espanyols d'estil *sixtie*.

NATHALIE PACO

seua túrmix tecno punk les cançons de *Worry Bomb*; Mega City Four pujaran la temperatura sense complicacions amb el seu electrizant *guitar pop* i Velvet Crush posaran punt i final al dia debutant a l'estat espanyol. El trio responsable de *Teenage Symphonies to God* és, a més a més, l'únic representant americà. Precisament l'absència de grups nord-americans és una de les majors mancances del festival, sobretot tenint en compte que actualment és un

Honey Langstrumpf actuaran el dia 4 d'agost. Aquest grup de Mallorca debuta a Benicàssim.

dels països amb millor estat de salut musical. El diumenge 6 s'inaugurarà amb els bilbaïns Yogur, que ben segur faran un dels seus esperats *happenings*. Després, els parisencs Spring deixaran constància del seu pop acústic i tardorenc; Le Mans proporcionaran la ració de Donosti Sound del dia, Revolution 9 (amb John Moore) se sumaran a la celebració pausada de la vesprada amb les cançons del seu primer llarg durada, *You might as well live*, i els principiants Guedeon Della explicaran a través del directe les raons que els han fet fixar per Elephant Records. Els efervescents Wedding Present seran la primera presència internacional del dia. Darrere seu, els lleonesos Los Flechazos inundaran d'esperit *sixtie* el recinte, Supergrass retraran homenatge a la *new wave*, i amb *I should Coco*, el seu àlbum debut, Echobelly captivaran el públic sense pal·liatius gràcies a la fragilitat de Sonya Aurora Madan i a les cançons de *Everyone's got one*. Finalment, i passada de llarg la mitjanit, Cranes tancaran definitivament un exhaustiu programa que cap afeccionat a l'últim pop britànic hauria de perdre's. Encara que siga com a experiència pilot, i independentment dels seus resultats, no hi ha dubte que el FIB pot marcar un abans i un després en la història dels festivals musicals.

Eduard Guillot

SAGUNT A ESCENA '95

TEATRE ROMÀ

Del 13 de juliol al 14 d'agost

AGOST

Dijous 3 d'agost, 23.00 h.

RETRATOS EN LA MEMORIA

Coreografia: Ramón Oller
Centro Andaluz de Danza

4 i 5 d'agost, 23.00 h.

LA DULCE CÁSINA,
de Plaute

amb Rafael Alvarez "El Brujo"
Direcció: J. L. Alonso de Santos

Diumenge 6 d'agost, 23.00 h.

ESPECIAL MANUEL DE FALLA

Grup Instrumental de València
amb Carmen Linares

Dijous 10 d'agost, 23.00 h.

NARCISO

Ballet Flamenco Antonio Canales

Divendres 11 d'agost, 23.00 h.

LA DISCRETA ENAMORADA,
de Lope de Vega

Direcció: Miguel Narros

13 i 14 d'agost, 23.00 h.

BALLET NACIONAL D'ESPANYA

Coreografies de Mariemma,
F. Sánchez, J. Granero i altres

DESCOMpte PER A LES ENTRADES 25%: Carnet Jove, Carnet Universitari, Carnet 3a Edat

VENDA D'ENTRADES: Teatre Rialto de València (Plaça de l'Ajuntament, 17) de 12.00 a 18.00 hores, de dilluns a dissabte

Teatre Romà de Sagunt (Carrer Pujada al Castell, s/n) de 19.00 a 23.00 hores, de dilluns a diumenge, des del dia 10 de juliol

INFORMACIÓ I RESERVES: Tels (96) 351 91 30 (Taquilla del Teatre Rialto) i (96) 351 23 36 • (96) 266 48 63 (Taquilla Teatre Romà)

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA

